

cvetlo izdajstvo, renegatstvo in gojila se bo gnjusna zalega državi nevarne drhali, ki prizadeva vse zlo. V sosednji deželi ne najde več tako mačje mijavkanje odmeva, ko se narodna sloga v mogočnej Avstriji po ravnopravnosti izvrši, ker bo sosed zagotovljen, da ne opravi ničesa, da se mora odreči sanjarijam in pohlepni mislim do zemlje, katero bi le takrat v svojo last dobil, ko bi z mečem zatrl prebivalce, ki so zvesti svojemu gospodarju.

Ako se bode pa v Avstriji na ljubo kopici na poln divjih Madžarov in na ljubo nekej drugej klikki gospodarilo in vladalo, onemore država, ktera ima uže preveliko breme na sebi i toliko pijavk, ki jej kri i mozeg suše, i pride v ono stanje, katero je Turčijo ugonobilo. Uže zdaj se v nekterih stvareh ne loči dobro od bolne Turčije in kaj še pride, ko nastane avstrijsko vprašanje, ali federalizem ali pogubna sušica, ki pouzroči gotovo smrt.

Treba je metle pri nas, pomesti se mora čisto vsa nesnaga, ne sme se trpeti mej ličnostjo stvari, ktere niso na svojem mestu. Treba je pri nas ozbiljnega in sposobnega izvrševalca, da odstrani to, kar so drugi zakrivili; treba je naglo vse vrediti, dokler je še čas, podpore se ne manjka, da se omeji nevarni element, ki lahko postane deroča reka.

Zatoraj, pozor! s zavezanimi očmi telita boginja pravice, z mečem v roki. Mi se ne strašimo, imamo v sebi pezo zvestobe i junaštva, ktera odvaga vso tihotapnost, izdajstvo in rovarstvo, pade votla oholost nasprotnikov, vničen bo sovražnik in mačje mijavkanje utibne za vselej.

Padle so verige.

Hudo buči sinje morje, kadar ga vznemirijo podmorski valovi, buta ob skalovje, da se tresejo obali, penečo meglo razpuhteva visoko v zrak, jezno pada val za valom v globočino nazaj, da se združi se svojim elementom, kterege ne prežene nobena moč, kterege ne omeji človeška roka. Stavili so jezove in bregove v krajih, kjer je gospodujoči element razsajal, hoteli mu zabraniti prostost, pa osramočeni so bili vsi, kateri so se drznili protinaravno gospodariti.

Slovanski narod je bil miren, le včasiga je vznemirilo divje valovje, potegol je nasprotni veter in se zopet pomiril. Pa vzdignol se je zopet proti njemu, sila se je zaganjala v neprenehanih udarcih, vmešali so se vsi vetrovi, da razbijó njegovo stalnost in moč, krvavi valovi so opirali trdno vez, hudo je divjala krvava furija, bliskalo se je iz grmečih topov, svetili so se meči v krvavi zarji, vse se je zmajalo in žugalo pogubo, steber za stebrom je zastokal v svojem temlju, da pokoplje ogromni narod v verigah zdihajoč več sto let ali — glej divji element se je polegel, zmagal je narod, kteremu so drznoli vsi turkoljubni narodi očitati sebičnost in slabost. Padle so verige,

razdrobljene leže v prahu, junak stoji na razvalinah stoletnih ječ, skoz razbita vrata je zasvetil dan, počasi se gibljejo oglodane podobe po tamnih stopnicah, kar ni pomorenih in razsekanih bilo od fanatičnih divjih Azijatov. O rešitelj, bodi pozdravljen, si li ti došel iz mrzlih severnih krajev? si li ti junak kralja Matijaža slavne vojske? dovoli mi, da te prtisnem na koščena prsa; zdaj rad umrem, zvršilo se je, kar je stari slepec prepeval po širnih solznih deželah. Odpadle so verige, vrastle v meso, po livadah hrup razsaja, gost dim naznanja odhod divje drhali, da zapusti za sabo spomin, da se potomci zapomnijo svojih pradedov, ki so zdrobili robstvo v prah. Pred malo časa je švigal še ogenj divje zveri iz odprtega goltanca in žugal požreti vsacega, ki bi se približal lepim pokrajinam.

Od daleč na severji je zasvetila sulica brbkega Kozaka, kakor sv. Demetrija, ki je zmaja umoril; srčno je dirjal dalje, kolikor večja je bila nevarnost, toliko več je imel srčnosti in poguma, jahal je na vrancu z dobro vestjo za svobodo zlatno i krst častni čez ledene gore. Padle so verige, njih žvenk je prešinol brata takraj Save, rujavi sklepi so zleteli po vseh slovanskih pokrajinah, zasejalo se je seme rodoljubja, okresale se iskricice bratovske ljubezni, s kterih plamti zubelj osvete vsacemu nasprotniku, ki bi drznol ovirati sveto delo osvobojenja. Stara planina, zgodovinski Balkan, osvečen stoji, po grobovih se ostanki žrtev prebračajo, visoko pečevje je obilito s krvijo, zavito v belo odejo, poljublja ga žarek prijaznega solnca, iz črne noči se je potegol mrtvaški prt, nebo se je zvedrilo, padle so verige, trinogi beže, ruši se ozidje gradov, ki so bili stoletja strah in trepet.

Na Bosporu in Zlatem rogu starodavni Bizantin sprejema domačine, preko njega beži okajenih obrazov drhal v azijske dežele, polumesec na visokih minaretih obledeva, blesk orijentalске visočine zgubljava veljavo, pozlačeni hrami in obzidane palače sultanovih krasotic se prazne; hodi čez morje v Azijo, tam je tvoj dom, krvolok, v Evropi nij tebi prostora, ves izobraženi svet te je zavrgel, zlomil ti je verige Slovan, da se nikdar ne okrepiš, da se oddaljiš z slovanske zemlje za vselej.

Ponosno z visokega stališča grmé zapovedi, v prahu se vije premagan, vničen krvolok, ki je še včeraj moril po bornih vaseh, pri ognji pekel nedolžne otroke in žene, skrunil device; danes prosi milosti, danes trepeta. Ni pomoči, ni milosti! Slovan ne mori, ne povrača moritve z moritvijo, obsoja pravično, naravni zakon mu je voditelj in pravica mu je pot, zato leže verige zdrobljene v prahu in robovi se v svobodi od veselja v solzah topé. Gorski sokoli v črnih gorah so stopili v nižave, kjer je cvetlo bogastvo njih pradedov pred štirimi stoletji, osvetili so „Kosovo polje“, udarec za udarcem je padal, rušili so grade in trdnjave, bandžar piše novo pogodbo in risana puška meče svinčena zrna v konjske repove, otamneli polumesec pada, križ se

vzdiguje na Aji Zofiji, kultura se rodi na grobu barbarstva.

Dični Srbi posedajo nekdanje srbsko kraljestvo, po Kosovem polji se bodo razlegale gusle, in kolo se vrtilo v travici, ktera je bila pognojena se slovansko krvjo; padle so verige, od gore do gore odmeva svoboda, kramarska Anglija plaho sope, Madžar si brke od jeze grize in židovska poturčena drhal pobeša glave, palo je robstvo, zdrobljene so verige.

Slovan z lavorjevimi vencem stoji na braniku, okrog njega leži pobita turška armada, za njim tujó ujeti fanatični vojaki, udani v nemilo osodo. V Azijo se seli Sultan, ki je bil strah in trepet vsej Evropi.

Zdaj z veseljem kliče sleherno slovansko srce: Za Balkana ima dana, zlata zarja vstaja, padle so verige.

Dopisi.

Is Rojana.

Zlo se govori po naši fari — da magistrat namerjava v laškem oddelku III. razreda podučevanje kerš. nauka v lašk. jeziku vpeljati, in da je v ta namen že svoje ukaze duhovski gosposki poslal! Nečemo tukaj preiskovati, ali ima magistrat pravico to storiti ali ne, to naj dotične gosposke odločijo — mi hočemo le pogledati, ali je tak ukaz pravičen ali ne — in čitatelji naj potem sami sodbo sklenejo:

V imenovanem razredu je kakor slišimo 46 fantičev od prvega do zadnjega vsi Slovenci, 12 deklic, med temi vse Slovenke, razem ene — ktereje je oče furlan, mati pa dunajčanka, ki pa prav tako dobro slovensko kakor nemško i italijansko govori.

Vsi imenovani fantiči i deklice so bili od svojih starišev podučevani v kršanskem nauku v slovenskem jeziku — vsi imenovani so bili podučevani v 1. 2. razredu — za 1. spoved in sv. birmo od gosp. kateketa v slov. jeziku — vsi imenovani so vsako nedeljo in praznik pri pridigah in kerš. naukih zopet podučevani le v slov. jeziku — in vendar magistrat tirja — da se mora v šoli v lašk. jeziku nauk učiti!!

Lep Babilon zahteva mestni magistrat!! Namen njegov je: otroke popolnoma nevadne storiti, kar vero zadeva.

Mislimo, da, ako bi tak ukaz veljavo dobil, z nami vred vsi očetje in oskrbniki imenovanih otrok strogo na noge stopijo ter bodo proti imenovanemu ukazu protestirali — in ako se na vse to ozir ne jemlje — naj se imenovani otroci iz laškega oddelka v slovenski preselijo, in tako nepotrebni laški razred vničijo.

Več faranov (očetov).

Politični pregled.

Državni zbor obravnuje zdaj colne zadeve, v katerih se ne ujema z ministerskimi nazori; ministerstvo žuga z odstopom, ako zbor ne sprejme njegovih nasvetov; na-

godba z Ogrji tudi še nij izvršena, ker se ministri obeh državnih polovic ne morejo pogoditi, nagodba je i menda ostane Sisi-fovo delo, porod nesrečnega dualizma. — Urednik praške Politike je mej Čehi napravil prepir sebi v največje zlo, pa tudi Čehom ne na čast in korist; razprtije so le nasprotnikom koristne.

Mi smo tega menjenja, da bi Čehi najboljše storili, ako bi ves prepir pustili, odpovedali se pasivnej politiki, katera nema navzunaj nobenega vpliva, doma pa le mlačnost i razpora rodi, ter stopili v državni zbor i z družimi Slovani vred pripomogli, da se Avstrija prerodi tako, kakor zahteva pravica.

Madžari so si nakopali na glavo večno sramoto pred vsem svetom; oskrunili so pravico, ki je po latinskem pregovoru državam podloga (fundamentum regnorum). Obsodili so neomadeženega, rodoljubnega moža Miletiča v petletno težko ječo na dokazano krivo pričevanje necega podkupljenega, brezvestnega človeka, ki je sramotna hudodelstva počenjal. Prav tako so delali Turki i prav zato stojé zdaj zmagovalni Rusi pred Carjigradom. Kakor zdaj Turkom, enako se bode kmalu godilo Madžarom, ker tam, kder državna oblast skruni pravici sveto lice, tam je pala zadnja državna podpora, tam nij več rešitve.

Rusi onstran Balkana slavno zmagujejo, kakor deroči plaz, tako so planoli z visocih balkanovih strmin na bolgarske i rumeliške ravnine ter pode Turke, kakor plahe ovce pred sabo. Uže so zaseli Filipopelj i Drinopolje ter so na potu proti Carjigradu i v Galipoli. Predno mine teden, bodo v prestolnem mestu, ako se takoj ne sklene premirje, ali mir. Sulejmanovo vojsko, katera se je morala iz Filipoplja na desno stran umaknoti, ker so jej Rusi pot v Drinopolje zaprli, dohitel je junaški Gurko, razbil jo i raztrusol ter jej vzel 49 kano- nov. V malo urah potró Rusi še zadnje ostanke turške armade, potem bodo diktirali mir k ljuburo potajočim Angležem, oho-Madžarom i nesramnim poturicam. V tem času, ako znamenja ne varajo, posedejo Avstrijci Bosno i Hercegovino ter ostanejo v teh deželah.

Srbi so osvojili skoraj vso staro Srbijo, katera jim, ko se mir sklene, menda iz rok ne uide. Črnogorci so z naskokom vzeli mesto i trdnjavo Ulčinje ter stojé uže pri Škadru, da tudi tega vzemó. I oni brez dvombe ostanejo gospodarji v bojanskej dolini.

Brzjavijo pravijo — porok nijsmo za resnico — da je dobilo angleško vojno bro- dovje ukaz jadrati v Dardanele. Recimo, da je to res, potem lahko nastane razpor mej Angleži i Rusi, kateri poslednji pa utegnejo prehiteti Angleže in uže danes Galipoli v rokah imeti ter Dardanele zapreti.

Kmalu bo vse dovršeno; Evropa do- bode drugo lice, zdrobljene so verige, ka- tere so nad 400 let žulile uboge krščanske rodove, ječe se odpirajo, solze otirajo, varna je nedolžnost, zdanilo se je, solnce je pro-

drlo oblake, svoboden je Balkan, z mina- retov je pal polumesec, križ se stavi na cerkve i v njih prepeva *Te Deum*, slava Bogu i mir zemlji. Zlatimi črkami zapiše zgodovina osvoboditelje turških Slovanov v svojo knjigo. Slava Rusu, on je izvršil ve- liko delo, na veke bo slovelo njegovo ime!

Domače stvari.

° **Rojanska čitalnica** napravi v ne- deljo 27. t. m. ob 6 uri zvečer besedo s pet- jem, igro in tombolo. Vstopnina je za neude 20 sld., vsak povabljeni gost mora vabilni list se saboj prinesiti in pri vstopu oddati. Nadejati se je posebno veselega večera ker igra in zabava ste pustnemu času prav primerni.

° **Magistrat in Viktor Emanuel.** Naš magistrat je toliko lojalen do laškega kraljestva, da so na dan, ko je slovesna maša za V. Emanuela bila, šli skoraj vsi uradniki k maši. Kmetje iz okolice pa so morali gubiti čas, ker so zastoj v mesto prišli davke plačevati; blagajnik jih je pošiljal strani, rekoč, naj drug dan pridejo, ker ni časa bilo; vojak pa je prišel pri vsem tem tisti dan na eksikucijo in treba je bilo plačati „groš“. Dragi čitatelj, ali ni to tur- ško gospodarstvo?

° **Magistratov kapovila** je bil tepen na Kontovelji; kakor nam je nek mož od tam pravil, zato, ker ni bil mož beseda pevcem, katerim je zagotovil 10 gl. za no- vo leto. Omikani ljudje se ne tepo, tudi se ne spominjamo, da bi bili kedaj domači žu- pani tepeni bili. Magistratovo nasilstvo zori svoj sad.

° **Vžitnine ali daca** je bilo minoli mesec v Trstu plačanega 212,322 gl. 54 kr. drugega davka je prišlo v mestno blagajni- co in sicer 60,809 gl. 75 kr. za državo in 20,944 za tržaški komun. V leto 1877 je prišlo raznih davkov v blagajno 850,901 gl. državi 749,664 gl. pa za komun. S tolikimi dohodki, kakor jih ima Trst, ne more se ponášati nobeno mesto v Avstriji, pa imamo vendar Tržacani nad milijon dolga. Mislite si gospodarstvo.

° **Žalostni nasledki** magistratovih komisarjev ali načelnikov po okolici se ka- žejo, kar so oni postavljeni, zadnji je pa posebno žalosten: V neki bajti pri kamno- lomu v Koloniji je stanovala neka uboga družina, tako uboga, da še postelje nij ime- la; ležali so mati in otroci v listji, mož pa je šel po deželi dela iskat, stanovanje jim je dal znan dobrotnik brez plačila, pa kaj se pripeti, uboga žena porodi brez vse po- moči in brez postrežbe — moža ni bilo do- ma, otroci še majhni — na porodu vsled zapuščenja umre, nobeden se ni brigal za to ubogo družino, domačih županov ni več, kateri bi bili gotovo se brigali za to siro- mašno družino, kedo je, s čem se živi in kje stanuje, tako pa ni bila nikder zapisana in okrajni načelnik se za take stvari malo bri- ga. Okoličani, naši župani, so vse drugače

službovali, bil je red in varnost, zdaj pa, ko so ptujci v okolici, gre vse rakovo pot, to je sad laške propagande.

° **Predrznost** tržaškega magistrata je uže tolika, da pošilja po okolici vojake iz- tirjat, da se še ne zna za kaj in za koga. Skrbni naš magistrat, kateri več denarja po- rablja, nego treba, še ne objavlja, da je ka- ko stvar treba plačati, ampak pošlje kadar se mu zdi eksekucijo; zares lepo turško vladanje modrih očetov.

° **G. Burgstaller**, znani bogati graj- ščak, kateri ima veliko posestvo in grajščino v okolici, izjavil se je v Adriji, da mu ni bilo ničesa znano o stanji one uboge dru- žine v njegovej koči, katero jej je brezplačno za stanovanje dovolil. Žal mu je bilo, da se ni v stiski nanj obrnil mož uboge družine, on bi bil gotovo iz srca rad po- magal, kar je gotovo, ker g. Burgstaller je ubogim okoličanom uže tolikokrat pomagal v nadlogah, enako milostiva je njegova ple- menita gospa, prava mati ubogim, katero naj bi posnemale druge žene.

° **Zaročil** se je vrli naš narodnjak g. Anton Kastelic, trgovec, z gospodičino Mar- jeto Gilardini.

° **Svečava na čast** laškemu kralju, tako se je govorilo, je bila v zaporu, nek neumnež je užgal slamnico, na kateri je prej spal, straže so hitro pogasile, sicer bi bila nevarnost.

° **Vojaški ples** domačega peš polka Kuhna bo na sveščnico zvečer v dvorani „Monte verde“. Vsako leto se je napravil tak ples in vedno smo zapazili, da se naši fantje ko Slovenci vedó v vojaški suknji; letos pa se nadejamo prav zanimivega več- era, ker so v odseku izvrstni aranžerji in vljudni fantje.

° **Ustrelil** se je blizu Škeduje dr. Arrigo Hortis, jako učen jurist in delalen za laško stranko. Peljal se je v kočiji do tržaških mesnic, potem je šel v grmovje in dva strela z revolverjem sta mu vzela življenje.

° **Mrtvo** so v sobi dobili neko ženo, ktera je bila uboga brez podpore, kakor se čuje, je s tem živela, da je nosila vodo po hišah.

° **V morje** je skočila mlada deklica zjutraj pri temi ob 5 uri, pa ko so jo mor- narji srečno iz vode potegnoli, zgubila se je v mesto.

° **Skoz okno** je skočil in se ubil magistratov cestni čuvaj, ki se je prej nek- terimi meseci v borščku hotel ustreliti, pa se slabo zadel in je ozdravel. K samoumo- ru ga je smrt svoje hčere pripravila, ktera je skoz isto okno skočila in se ubila pred tremi meseci.

° **Stari mož** A. Miklavčič, kateri je pred nekoliko dnevi tu umrl in imel 114 let, bil je živa zgodovina mesta Trsta. Ko je še mladenič bil, imel je Trst 6000 ljudi, danes pa jih broji sto tisoč, v njegovi mla- dosti je bilo malo mestice; kjer je zdaj borska, lahko se je z čolnom vozil po morji,

kjer je največji del ravnih ulic novega mesta, rastlo je grmovje, kamor so hodili na lov. V njegovi mladi dobi ni bilo v Trstu bogatašev in tudi ne siromakov. Videl je mestni zastop v posebnej opravi, v lasnjači s kito in trivogelnim klobukom, sodniki so nosili rudeč naprsnik in črn podbradnik, na ramah zlate vrvice, za pasom meč, bele nogovice in šolne se zlato zaponi in klobuke na dve gubi. Meščani so se bavili takrat s poljedeljstvom in ribštvom in delali sol. Živel je naš rojak v dobi šest avstrijskih cesarjev, osem papežev, 34 deželnih namestnikov, 8 škofov, mej katerimi se je spominjal dveh škofov v stari palači, kamor so se hodili poklanjat poslanci; cesar in cesarica sta vselej ostala v stanovanji pri njih, poslanci so morali priseči zvestobo občini. Ta palača je bila pozneje bolnica in danes je blaznica.

Miklavčič se je spominjal, tiste dobe, ko so pokopavali mrlične v mestu v cerkvene žrde, kakor zunaj mesta v neke cerkve in potem še le pod gradom nad mestom okrog po hribu. Mej nekdanjimi cerkvami je le še jezuitska cerkev Matere božje poznana, druge so izginole. V Trstu takrat ni bilo še far, vso mesto z okolico je bilo pod škofijo, pri kateri je bil cerkovnik v kratkih hlačah kmetovalec. V zgornji okolici ni bilo nobene druge fare, razen kuracije na Opčinah. Trst takrat ni imel nobenega gledališča, le pred pustom so bile neke predstave v občinskih dvorani, ktera je bila današnja kavana (caffè degli Specchi). Trst ni imel takrat nobenega časopisa; v 16. Miklavčičevem životnem letu je izšel neki nemški list „Der Wellkorrespondent“, nekaj časa potem je začel izhajati „Osservatore Triestino“ kateri uže 93 let izhaja.

Brez sprehajališ je bil Trst ko je on uže 50 let živel, potem se je začelo še le proti sv. Andreju in Acquedotto delati malo sprehajališče; v tisti dobi ni bilo v Trstu ni ene šole, imel je Trst svoje postave, potem še le je bil vpeljan avstrijski zakonik. Miklavčič je videl obsodbe k smrti na velikem trgu ko so obsojene še s kolesom trti. Videl je naš rojak trikrat Trst v francoskih rokah, za posadko je imelo mesto tisti čas zamurce iz Afrike. Doživel in videl je ko je po glavnih ulicah Trsta, ko je bil v francoskih rokah, trava rastla. *) Rajni je zapustil 68. letno hčer vdovo, ktera tudi ne more kruha služiti. Lepo je videti in spominjati se toliko reči, pa taki ljudje so redki.

* Orožje za Srbijo se je, kakor se iz zanesljivega vira izvede, prenehalo prevaževati skoz Trst. Zadnje ekspedicije so bile puške za konjico in sablje. Prah, dinamit in druge priprave so tudi uže v obilici na svojem mestu, zdaj še le se pošilja razno blago in zdravila družbe rudečega križa.

*) To bi se tudi zgodilo, ako bi prišel Trst pod laško kraljestvo, ker bi potem zgubil vso trgovino, prebivalci bi se iz njega izselili, vanj pa se vselila mrzlca, kakor je v Ogleji.

* Darovi Rusov so neizmerni, koliko pošilja ruska družba rudečega križa, to je čudo, na tisoče zabojev in zavojev gre teden za tednom skoz Trst v Črnogoro, in koliko na Grsko!

* Neka mastna osoba iz okolice je nam list nazaj poslala z opombo: *Hodie mihi, cras tibi*; ta izrek pa velja najbolj tej osobi samej in na njenih vratih so zapisane te vrstice: Mastna plača, mastna osoba, ni brez zoba.

* V svarilo vsacemu. Nek stražnik si je dal po nekem mažaču izrovati korenino zoba, pa ker je bila globoko v čelusti, vrtal je s peresnikom in mu prerezal neko žilo, da je še zdaj v smrtni nevarnosti, ker mu je skoraj kri odtekla.

* Zaprla je policija dva škrica in sicer pisarja pri magistratu in neke banke, ki sta hodila po štacunah se žuganjem, da morajo zapreti, kadar bode maša za laškega kralja. Koliko takih pobalinov bi bilo v tamnici, ako bi imeli toliko srčnosti naši trgovci, kakor eden naših, ki je zapreti dal ta dva.

* Napadena je bila neka služabnica zunaj mesta od dveh malopridnežev, vrgla sta jo na tla in jej se silo vzela 50 sold. ktere je imela, pa s tem še ne zadovoljna, sta jo še oskrunila.

* Drag ples. Nek mladenič je šel plesat v neko javno dvorano, kder se zbirajo le bolj dvomljive osebe, ko hoče nekaj piti, ni imel več listnice z 200 goldinarjev, drago ga je stalo in gotovo ne bode več hodil v tako družbo.

* Tatovi so odnesli z nekega velikega magazina blizu Mil mnogo kamenega olja, pa policija jih je polovila.

* Napad, neka dekla gre v starem mestu z denarjem v roci nekaj kupiti to opazi nek malopridnež na oglu ulice, potegne nož in žuga, ako mu ne da denarja, prestrašena začne upiti, ropar je ubegnol, pa policija mu je bila uže za petami.

Slovstvo in književnost.

Cvet in sad, tako se imenuje roman v slovenskem jeziku, natisnen v Ljubljani, kateri je spisal najboljši naš romanopisec g. Jurčič. Priporočamo to knjižico vsem, kateri radi beró lepe povesti in romane. V vsakej družini bi se morala nahajati taka knjižica in bi bila zdrava dušna hrana, vsa drugačna, nego so prenapeti nemški in francoski romani, kateri le strasti budé. Slovenci, premalo cenimo svojo literaturo in premalo segamo po knjigah in časnikih, zato je pa tudi pisateljev trud zastonj, malo kedaj se mej nami izplačajo stiskovni troški in založnina. Slovenci, sezite po slovenski knjižici, in čitajte jo pridno; dobiva se v Ljubljani v *Narodni tiskarni* po nizkej ceni.

Listnica uredništva.

Vsem č. gg. naročnikom na znanje, da je v 1. št. našega lista toliko tiskovnih pogreškov bilo zato, ker v Trstu nemamo niti enega slovenskega stavca, naš navadni prejšnji stavec pa je bil zadržan in tako nam je stavil Italijan, kateri besedice slovenščine ne umeje. Tako je pri vsem popravljanji toliko p. ogreškov ostalo še po četrti korekturi. Iz tega lahko sklepate, dragi čitatelji, da v Trstu slovenski list polovico in več truda stane, nego drugod, oprostite, v prihodnje podvojimo svoje moči.

Uredništvo.

Opomba.

Vsi č. naročniki, kateri so 1. št. lista obdržali, prosimo, naj nam pošljejo naročnino ali pa naj objavijo, kedaj bodo plačali. Več starih naročnikov je še, ki niso za lansko leto plačali, prosimo, naj poravnajo, ker imamo obilo stroškov.

Opravništvo.

Koristno naznanilo

prečast. dohovščini.

Tovarna za izdelovanje voščenih sveč, lastnina Alojzija Bader-ja v Gorici, ki je bila odlikovana s sreberno svetinjo in častnim diplomom pri svetovni razstavi v Parizu leta 1855, na Dunaji leta 1873, ravno tako pri razstavah v Gorici leta 1854, Monakovem 1855, in Trstu leta 1871, priporoča svoje sveče iz čistega voska od čebel, po nizkih cenah, ki se ne kidajo in ne onečediijo altarja; gorijo mirno in se počasi povžijejo.

Cerkvena oskrbnštva plačajo lahko koncem leta. Vsaka naročba se hitro in natančno po pošti ali po železnici spolnuje.

POZOR.

Kedor hoče pokusiti dobro domačo kapljico, naj se potruži v Rojan k kmetu Franji Primožiču — gotovo bode zadovoljen.